

BRIEFADVIES

2 september '10

BRIEFADVIES OVER HET ONTWERPBESLUIT WIJZIGING
WKK-CERTIFICATENSISTEEM

2010|40

Mevrouw Freya Van den Bossche
Vlaams minister van Energie, Wonen,
Steden en Sociale Economie
Martelaarsplein 7
1000 Brussel

datum	2 september '10
uw referentie	10018/BC/AO/3110
onze referentie	01/L2/2010/796
betreft	Briefadvies over het Ontwerpbesluit wijziging WKK-certificatensysteem

Mevrouw de minister,

Op 30 juni 2010 ontving de Minaraad uw adviesvraag over de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2006 ter bevordering van de elektriciteitsproductie in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties.

De adviestermijn bedroeg 60 dagen.

De groei aan WKK-installaties is de voorbije jaren sterker geweest dan oorspronkelijk verwacht was, waardoor er meer certificaten werden toegekend dan verwacht. Tijdens de laatste inleveringsronde van 31 maart 2009 was er een overschot van 50% aan WKK-certificaten. De marktwaarde van de certificaten kent daardoor de afgelopen tijd een dalende trend.

Het doel van het voorstel is om, in een evenwichtige certificatenmarkt, maximale groeikansen te bieden aan warmtekrachtkoppeling in Vlaanderen, met een verantwoord steunniveau, waarvan de kosten billijk blijven en gespreid worden over alle elektriciteitsverbruikers.

Het voorstel bevat maatregelen om een te sterke waardedaling van certificaten te vermijden door het aanbod van certificaten te beperken en de vraag te verhogen. Dit wordt gerealiseerd door de certificaten voor de ter plaatse opgewekte en verbruikte elektriciteit met een kwart te verminderen en de in te leveren quota vanaf 2011 significant te verhogen. Tenslotte worden een aantal bestaande praktische knelpunten opgelost.

De Minaraad is er enerzijds tevreden over dat de Vlaamse Regering een langetermijnbeleid voor de ondersteuning van WKK-installaties heeft uitgewerkt en daarbij gekozen heeft voor een pro-actief scenario met verhoogde quota. Dit zou (potentiële) investeerders verhoogde rechtszekerheid en stabiliteit moeten bieden.

De Raad wijst er anderzijds op dat een aantal bestaande knelpunten (bv. het afstemmen van vraag en aanbod) inherent zijn aan het huidige systeem met WKK-certificaten. Voor de korte termijn komt het voorstel tegemoet aan deze knelpunten maar een periodieke evaluatie en eventuele bijsturing blijft noodzakelijk. De Raad vraagt dan ook een regelmatige evaluatie van het systeem en de doelstellingen. Een eventuele hervorming van de fundamentele van het bestaande systeem kan enkel mits een maatschappelijk debat en een grondige voorbereiding zodat een stabiel kader gegarandeerd wordt.

De maatregel om het aanbod van certificaten te beperken, is volgens de nota aan de Vlaamse Regering gestoeld op een studie door de VITO (in overleg met Cogen Vlaanderen en VEA), met een nieuwe berekening van de actuele onrendabele top¹ voor WKK-installaties. Uit de berekeningen zou blijken dat de onrendabele top niet zozeer varieert op basis van de technologie of op basis van de schaalgrootte, maar vooral afhankelijk is van de waarde van de geproduceerde elektriciteit. De Minaraad heeft vragen bij de stelling dat er weinig of geen differentiëring is van de onrendabele top naargelang de technologie temeer dat Cogen in haar recent advies aangeeft dat zij nog fundamentele bezwaren heeft op de onrendabele toppenberekening zoals die nu voorligt². Gezien het (financiële) belang van deze berekening is het volgens de Minaraad noodzakelijk dat er (maatschappelijke en wetenschappelijke) consensus is over de uitgangspunten van de analyse. Desgevallend is ook een *peerreview* aangewezen.

Wanneer de elektriciteit moet teruggeleverd worden aan het net omdat het lokale verbruik te laag ligt, is de waarde van de geproduceerde elektriciteit veel kleiner dan bij verbruik ter plaatse. Bij verbruik ter plaatse wordt de aankoop van elektriciteit vermeden, wat de geproduceerde elektriciteit een hogere waarde geeft. Het voorstel is om de certificaten voor de ter plaatse opgewekte en verbruikte elektriciteit met een kwart te verminderen. Volgens de nota blijft er nog steeds een meerwaarde bestaan die een impuls moet geven om de geproduceerde elektriciteit zoveel mogelijk ter plaatse te gebruiken. De Minaraad wijst er op dat dit in tegenspraak lijkt met regeerakkoord dat maatregelen aankondigt "om de omvang van de decentrale productie-installaties zo goed mogelijk af te stemmen op het verbruik ter plaatse".

De Vlaamse Regering ging na welke invloed het verhogen van de quota voor de elektriciteitsprijs heeft. De verhoogde quota zijn opgelegd aan de elektriciteitsleveranciers. De leveranciers kunnen dus op twee manieren de WKK-quota invullen: door zelf WKK-installaties uit te baten of door WKK-certificaten aan te kopen. In beide gevallen zullen zij daarvoor extra kosten maken en deze doorrekenen aan de afnemers. De Minaraad vindt dat naast de kosten ook de baten van verhoogde quota in beeld moeten gebracht worden.

De Minaraad gaat akkoord met het voorstel om de quotumverplichtingen inzake warmtekrachtbesparing op te leggen aan de toegangshouders wanneer er in het toegangsregister geen leverancier geregistreerd staat als toegangshouder op het betrokken afnamepunt. Immers sommige bedrijven kopen zelf hun elektriciteit aan op de beurs of via de Elia-hub. Deze bedrijven zijn geen leveranciers volgens het elektriciteitsdecreet en zijn bijgevolg niet WKK-certificaatplichtig. Een soortgelijke regeling is reeds van toepassing voor groenestroomcertificaten.

Tot slot wijst de Minaraad op een aantal blijvende knelpunten m.b.t. hernieuwbare energie. Het Vlaamse beleid heeft een aantal ondersteunende instrumenten ontwikkeld voor de bevordering van hernieuwbare energie (groenestroomcertificaten, de minimumsteun voor deze certificaten, de openbaredienstverplichting ter vermindering van de kosten voor de aansluiting van decentrale productie-installaties op het net, etc.). Deze maatregelen worden gehypothekeerd doordat bepaalde distributienetbeheerders injectietarieven invoeren voor decentrale elektriciteitsproductie op het distributienet.

Ook zijn er op sommige plaatsen aansluitingsproblemen voor decentrale productie-

---

¹ De onrendabele top is de steun die noodzakelijk is om tot een economisch haalbaar project te komen.

² Advies van Cogen Vlaanderen van 12 juli 2010 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2006 ter bevordering van elektriciteitsproductie in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties.

installaties, vooral voor (bio-)warmtekrachtinstallaties. Meestal is de plaats voor een installatie niet vrij te kiezen, omdat een warmtevraag gelokaliseerd is. Van belang hierbij is dat een ruimtelijk planningskader wordt voorzien zodat netbeheerders en producenten de aansluitingsmogelijkheden kunnen nagaan.

De Raad vraagt dat de Vlaamse regering de nodige initiatieven neemt zodat de deze resterende knelpunten opgelost geraken.

Tot slot vraagt de Minaraad een evaluatie van de ondersteuning van energieprojecten die gebruik maken van (onduurzame) biomassa. Zo kunnen warmtekrachtinstallaties op palmolie ondanks de groeiende kritiek op palmolie als brandstof, in Vlaanderen genieten van groene stroomcertificaten. Door het toekennen van groenestroomcertificaten wordt de indruk gewekt dat de inzet van palmolie momenteel duurzaam is, terwijl verscheidene studies aantonen dat de effecten van indirect landgebruik dermate groot zijn dat de broeikasgasbalans voor palmolie negatief wordt in vergelijking met fossiele brandstoffen.

ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VOKA onthouden zich over dit advies omdat zij over dit onderwerp via de SERV advies uitbrengen.

Met de meeste hoogachting,

Walter Roggeman

Voorzitter Minaraad